

Nasza Matka

Nr 6 (128) czerwiec 2017 (rok 12)

Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

W pięćdziesiąt dni po Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego wierni obchodzą Uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Dlatego też dzień ten nazywany jest Pięćdziesiątnicą. Ta uroczystość zajmuje drugie miejsce w tabeli pierwszeństwa obchodów liturgicznych i jest w chrześcijaństwie świętem ruchomym, kończącym okres Zmartwychwstania Pańskiego.

Uroczystość tą nazywamy czasem potocznie Zielonymi Świątkami, ale nazwa ta nie ma genezy dogmatycznej, lecz wywodzi się z obrzędów ludowych, związanych z urodzajami na roli. Jest to dzień, w którym wspominamy pamiątkę zstąpienia Ducha Świętego na Apostołów

i Maryję, które dokonało się w wieczerniku. Zesłanie Ducha św. nieraz uważa się za początek Kościoła. Jest to niejako dopełnienie objawiania się Boga ludziom: Bóg Ojciec przebywa wraz z Izraelem w Starym Testamencie, Syn: Jezus Chrystus narodził się, umarł i zmartwychwstał, zaś Duch Święty zstąpił na Apostołów; Kościół pierwotny już w Nowym Testamencie; po wniebowstąpieniu Chrystusa.

SŁOWO BOŻE

(J 20, 19 - 23)

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane».

Uroczystość Najświętszej Trójcy

11 czerwca 2017

Bóg jest jeden. A jednocześnie jest Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Tajemnica Trójcy Świętej. Ta prawda wiary wydaje się zbyt trudna dla przeciętnego umysłu. Co więcej, całkowicie oderwana od życia. A przecież czyniąc znak krzyża, powtarzamy: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. To najprostsze wyznanie wiary w Trójcę jest zarazem modlitwą. Mówienie o Bogu musi łączyć się z mówieniem do Boga. Inaczej sprowadzimy Boga na poziom stworzeń, które człowiek może dowolnie badać, mierzyć, opisywać. A Bóg pozostaje tajemnicą. Nie da się Go zamknąć w pojęciach, w zdaniach, dogmatach, opisać raz na zawsze.

Bóg tak umiłował świat, że Syna swego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne – pisze św. Jan. Jeśli możemy cokolwiek powiedzieć o tajemnicy Boga, to dlatego, że On sam opowiedział nam o sobie, czyli objawił nam siebie. Zrobił to jednak nie dla zaspokojenia naszej ciekawości, ale po to, by się z nami zaprzyjaźnić, by zbudować więzy, które mają moc ocalić od śmierci.

To, że Bóg jest tajemnicą, nie znaczy, że się przed nami ukrywa. Przeciwnie, daje się poznać. Kluczem do Jego poznania jest miłość, żywy kontakt z Nim. A kochać można tylko to, co tajemnicze (Mały Książę). To trochę tak jak z poznawaniem drugiego człowieka. Ile trzeba czasu, cierpliwości, wytrwałości, miłości, aby poznać drugiego człowieka! Beczkę soli trzeba zjeść. Ile trzeba czasu, cierpliwości, wytrwałości, miłości, aby poznać Boga?

Jakie jest znaczenie prawdy o Trójcy dla człowieka? Zasadnicze. Bóg jest wspólnotą Osób zjednoczonych miłością. Każda z tych Osób jest jedyna, niepowtarzalna. Jednocześnie jest sobą dzięki relacji z drugą Osobą. We wnętrzu Boga trwa nieustanna wymiana życia, dialog, spotkanie. Z tej miłości jest świat, ty i ja. Skoro człowiek jest stworzony na podobieństwo zakochanych w sobie Boskich Osób, to stąd wniosek: człowiek staje się sobą, kiedy buduje relacje z innymi, kiedy żyje z innymi, dla innych, a nie wbrew czy przeciwko innym. Każdy z nas jest jedyny, wyjątkowy, ale ta niepowtarzalność każdej z ludzkich osób ujawnia się, kształtuje w spotkaniu z drugim. Centrum mojego życia nie jest we mnie, jest poza mną.

Z tajemnicy Trójcy Świętej płynie proste przesłanie: kochaj! Buduj więzy z innymi, cierpliwie pielęgnuj komunie osób w rodzinie, w społeczeństwie, w Kościele. Nie wierz ateście Sartrowi, który mówił, że piekło to inni. Licząc tylko na siebie, budujesz twierdzę samotności i niszczącego egoizmu.

Jak świętować niedzielę Trójcy Świętej? Spójrz głęboko w oczy swojej żonie, mężowi, mamie, tacie, bratu, siostrze, narzeczonej, przyjacielowi. Usiądź razem przy stole i bądź dla nich. Porozmawiaj szczerze. Nie wstydź się mówić: kocham cię, tęsknię za tobą, przepraszam, dziękuję. Pomyśl, ile zawdzięczasz innym. Podziękuj Bogu Ojcu, Synowi, Duchowi.

ks. Tomasz Jaklewicz
<http://liturgia.wiara.pl/>

Święci znani i nieznani

**Święty Andrzej Bobola, prezbiter i męczennik patron Polski
16 maja (dokończenie z poprzedniego numeru)**

zwrócił śmiertelne szczątki bł. Andrzeja. Przewieziono je do Watykanu do kaplicy św. Matyldy, a w roku 1924 do kościoła jezuitów w Rzymie Il Gesu. 17 kwietnia 1938 roku, w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, Pius XI dokonał uroczystej kanonizacji bł. Andrzeja (wraz z bł. Janem Leonardim i bł. Salvatorem de Horta). W roku 1938 relikwie św. Andrzeja zostały uroczystie przewiezione do kraju. Przejazd relikwii specjalnym pociągiem przez Lublianię, Budapeszt do Polski, a następnie przez wiele polskich miast (w tym Kraków, Poznań, Łódź aż do Warszawy) był wielkim wydarzeniem.

Kozacy wkrótce wycofali się do miasta. Ciało Męczennika przeniesiono do miejscowego kościoła. Jezuiti przenieśli je potem do Pińska i pochowali w podziemiach kościoła klasztornego. Po latach o miejscu pochowania Andrzeja zapomniano. Dnia 16 kwietnia 1702 roku Andrzej ukazał się rektorowi kolegium pińskiego i wskazał, gdzie w krypcie kościoła pod ołtarzem głównym znajduje się jego grób. Ciało znaleziono nietknięte, mimo że spoczywało w wilgotnej ziemi. Było nawet giętkie, jakby niedawno zmarłego człowieka. Zaczęły się mnożyć łaski i cuda. Od roku 1712 podjęto starania o beatyfikację. Niestety, kasata jezuitów i wojny, a potem rozbiory przerwały te starania. Ponownie Andrzej miał ukazać się w Wilnie w 1819 r. dominikaninowi, o. Korzenieckiemu, któremu przepowiedział wskreszenie Polski (będącej wówczas pod zaborami) i to, że zostanie jej patronem. Ku wielkiej radości Polaków beatyfikacja miała miejsce dnia 30 października 1853 roku.

W roku 1820 jezuiti zostali usunięci z Rosji, a opiekę nad ciałem Świętego objęli pijarzy (1820-1830). Relikwie przeniesiono potem do kościoła dominikanów. Wreszcie po wydaleniu dominikanów (1864) przejęli straż nad kościołem i relikwiami kapłani diecezjalni. W roku 1917 przy udziale metropolity mohylewskiego Edwarda von Roppa dokonano przełożenia relikwii. W roku 1922, po wybuchu rewolucji, ciało zostało przeniesione do Moskwy do muzeum medycznego. W roku 1923 rząd rewolucyjny na prośbę Stolicy Apostolskiej

W każdym mieście na trasie organizowano uroczystości z oddaniem czci świętemu Męczennikowi. W Warszawie, po powitaniu w katedrze, relikwie spoczęły w srebrno kryształowej trumnie-relikwiarzu w kaplicy jezuitów przy ul. Rakowieckiej. W roku 1939 relikwie zostały przeniesione do kościoła jezuitów na Starym Mieście. Podczas pożaru tego kościoła trumnę przeniesiono do dominikańskiego kościoła św. Jacka, by w roku 1945 przenieść ją ponownie do kaplicy przy ul. Rakowieckiej. Tam do dziś szczątki doznają czci w nowo wybudowanym kościele św. Andrzeja Boboli, podniesionym do rangi narodowego sanktuarium. Warto jeszcze dodać, że z okazji 300-letniej rocznicy śmierci św. Andrzeja papież Pius XII wydał osobną encyklikę (16 V 1957), wychwalając wielkiego Męczennika.

W kwietniu 2002 r. watykańska Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, przychylając się do prośby Prymasa Polski kard. Józefa Glempa, nadała św. Andrzejowi Boboli tytuł drugorzędneho patrona Polski. Od tej pory obchód ku jego czci podniesiony został w całym kraju do rangi święta. Uroczystego ogłoszenia św. Andrzeja Boboli patronem Polski dokonał kard. Józef Glomp w Warszawie podczas Mszy świętej w sanktuarium ojców jezuitów, w którym są przechowywane relikwie Świętego, 16 maja 2002 r. Święty jest ponadto patronem metropolii warszawskiej, archidiecezji biaostockiej i warmińskiej, diecezji drohiczyńskiej, łomżyńskiej, pińskiej i płockiej. Jest czczony także jako patron kolejarzy.

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na czerwiec 2017 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby odpowiedzialni za narody zdecydowanie dokładali starań, by położyć kres handlowi bronią, który jest przyczyną wielu niewinnych ofiar.

Turza Śląska, maj 2017

Jak co miesiąc niewielka grupka naszych parafianek była na Nocy Pokuty i Wynagrodzenia w Turzy Śląskiej (Śląskiej Fatimie). Modliliśmy się Tam przed Jubileuszową Monstrancją, którą Polacy ufundowali z racji setnej rocznicy Objawień w Fatimie. Zanosiliśmy Tam nasze i wasze wszystkie intencje.

Monstrancja ta będzie peregrynowała po parafiach maryjnych w drodze do Fatimy. Jest Ona dosyć ciężka, a to z powodu fragmentu skały księżycowej (w księżycu pod stopami Maryji), oraz 12 fragmentów meteorytów (w słońcu za Maryją), które zostały w Niej umieszczone. Wszystkie te skały posiadają certyfikaty NASA potwierdzające ich autentyczność.

Monstrancja Fatimska to wotum narodu polskiego dla Matki Bożej Fatimskiej z racji 100-lecia objawień fatimskich. Dar został przygotowany przez Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem

i Fundację Aniołów Miłosierdzia. Pomysł stworzenia Monstrancji Fatimskiej poddał ks. Marian Mucha, kustosz Sanktuarium na Krzeptówkach.

INTERCJE MSZALNE

Czerwiec 2017

Czwartek 18 ⁰⁰	1 czerwca O powołania	Piątek 18 ⁰⁰	16 czerwca R. Mikieta
Piątek 18 ⁰⁰	2 czerwca	Sobota 18 ⁰⁰	17 czerwca R. Michalczyk
Sobota 18 ⁰⁰	3 czerwca	Niedziela 11 zwykła 8 ⁰⁰	18 czerwca
Niedziela Zesłanie Ducha Św. 8 ⁰⁰	4 czerwca R. Knappek	10 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		Poniedziałek 8 ⁰⁰	19 czerwca R. Ciszewska
14 ³⁰	R. Pisarska	Wtorek 8 ⁰⁰	20 czerwca
Poniedziałek 8 ⁰⁰	5 czerwca	Środa 8 ⁰⁰	21 czerwca
Wtorek 8 ⁰⁰	6 czerwca	Czwartek 18 ⁰⁰	22 czerwca
Środa 8 ⁰⁰	7 czerwca	Piątek 18 ⁰⁰	23 czerwca R. Bubała
Czwartek 18 ⁰⁰	8 czerwca	Sobota 18 ⁰⁰	24 czerwca R. Kędzia
Piątek 18 ⁰⁰	9 czerwca R. Szczygieł	Niedziela 12 zwykła 8 ⁰⁰	25 czerwca
Sobota 18 ⁰⁰	10 czerwca	10 ⁰⁰	
Niedziela Najśw. Trójcy 8 ⁰⁰	11 czerwca	14 ³⁰	R. Stolarski
10 ⁰⁰	R. Gierlotka	Poniedziałek 8 ⁰⁰	26 czerwca
14 ³⁰	R. Kędzia	Wtorek 8 ⁰⁰	27 czerwca
Poniedziałek 8 ⁰⁰	12 czerwca	Środa 8 ⁰⁰	28 czerwca
Wtorek 8 ⁰⁰	13 czerwca Fatimska	Czwartek 18 ⁰⁰	29 czerwca W int. Pawła Mrozka z ok. 80 ur. o bł. Boże i zdrowie
Środa 8 ⁰⁰	14 czerwca	Piątek 18 ⁰⁰	30 czerwca
Czwartek Boże Ciało 8 ⁰⁰	15 czerwca		
10 ⁰⁰			

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Czerwiec 2017 - Wrzesień 2017

10 czerwiec 2017	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina
24 czerwiec 2017	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Kędzia Irena
8 lipiec 2017	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
22 lipiec 2017	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
5 sierpień 2017	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
19 sierpień 2017	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
2 wrzesień 2017	Gorol Barbara
	Pajonk Mirosława
	Michalczyk Wiesława
16 wrzesień 2017	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
23 wrzesień 2017	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Bubała Celina

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Kotlety schabowe inaczej

Składniki:

- 4 kotlety schabowe bez kości
- 2 łyżki musztardy curry
- 2 ząbki czosnku
- łyżeczkę vegety
- 2 łyżki soku z cytryny
- 4 łyżki oleju
- Pieprz

Panierka:

- 10 dag bułki tartej
- olej
- łyżeczka łagodnej curry
- cebula
- 2 jajka

Sposób przygotowania:

Najpierw marynata do mięsa. Zmieszaj musztardę z olejem, przeciśniętym przez praskę czosnkiem i sokiem z cytryny. Dopraw wszystko świeżym pieprzem i vegetą.

Przygotuj kotlety schabowe. Wypłucz je i osusz, a następnie grubo posmaruj marynatą, przykryj i wstaw do lodówki na 6–8 godzin.

A teraz panierka do kotletów. Wymieszaj jajko ze startą na tarce cebulą, a bułkę tartą połącz z curry.

gmb

Kącik humoru

Małgosia mówi do Jasia:

- Jasiu powiedz jakiś długi wyraz.
- Guma. - odpowiada Jaś.
- Ale guma to nie jest długi wyraz!
- Na początku nie, ale można ją rozciągnąć.

- Jasiu wymień mi środki piorące.
- Pasek mojego taty!

Nauczyciel rozdaje dzieciom ich sprawdziany. W końcu nauczyciel podchodzi do Jasia i oddaje mu sprawdzian. Jasio ogląda sprawdzian i zauważa napis "Idiota". Zdziwiony Jasio zwraca się do nauczyciela i mówi:

- Miał pan wystawić ocenę, a nie się podpisać!

Ksiądz pyta Jasia

- Kto zbudował Arkę?
- No... Eee...
- Dobrze, piątka.

Na lekcji plastyki dzieci rysują swoją rodzinę. Jasiu właśnie narysował tatę.

Pani - Jasiu, dlaczego twój tata ma niebieskie włosy?

Jasiu - Bo nie było tysej kredki.

Ślimak uporczywie wali łebkiem w drzewo. Wali wali wali, poczym mdleje. Gdy tylko się ocknął znowu wali wali wali. I tak w kółko A dziękuję na górze

- Kochanie powiedzmy mu że jest adoptowany..

Przychodzi Jasiu ze szkoły i mama się go pyta:

-Jasiu jak było w szkole?

-a jasiu na to:

-A dobrze, zostałem wyróżniony przez panią.

-Tak, a w jaki sposób?

-Pani powiedziała, że cała klasa to debile, a ja największy

Papież Franciszek: Niestrudzenie przybliżamy ziemię do nieba (27 maja 2017) fragmenty

Usłyszeliśmy, co zmartwychwstały Jezus mówi do swoich uczniów przed swoim wniebowstąpieniem: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi” (Mt 28,18). Władza Jezusa, moc Boża. Ten temat przenika dzisiejsze czytania: w pierwszym z nich Jezus mówi, że nie jest rzeczą uczniów znać „czas i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą”, ale obiecuje im „moc Ducha Świętego” (Dz 1,7-8); w drugim Paweł mówi o „przemocnym ogromie Jego mocy względem nas” i „skuteczności jego mocy” (Ef 1,19). Ale na czym polega owa siła, ta moc Boga?

Jezus mówi, że jest to władza „w niebie i na ziemi”. Jest to przede wszystkim władza połączenia nieba i ziemi. Dziś świętujemy tę tajemnicę, bo gdy Jezus wstąpił do Ojca, nasze ludzkie ciało przekroczyło próg nieba: jest tam nasze człowieczeństwo, w Bogu, na zawsze. Tam jest nasza ufność, że Bóg nigdy nie odłączy się od człowieka. Zawsze też nas pociesza świadomość, że w Bogu, z Jezusem, jest przygotowane dla każdego z nas miejsce: oczekuje nas przeznaczenie życia jako zmartwychwstałe dzieci i dlatego naprawdę warto żyć tu na ziemi, szukając tego co w górze, gdzie znajduje się nasz Pan (por. Kol 3,1-2). Oto, co uczynił Jezus, ze swoją mocą, aby dla nas połączyć ziemię z niebem.

Ale ta Jego władza nie zakończyła się z chwilą, kiedy wstąpił do nieba; trwa ona również dziś i trwa wiecznie. Rzeczywiście właśnie przed wstąpieniem do Ojca, Jezus powiedział: „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,20). Nie jest to figura retoryczna, zwyczajne uspokojenie, jak wtedy, gdy przed wyjazdem na długą podróż mówimy przyjaciołom: „Będę o was myślał”. Nie, Jezus jest naprawdę z nami i dla nas; w niebie zawsze ukazuje Ojcu swoje człowieczeństwo, nasze człowieczeństwo, a więc „zawsze żyje, aby się wstawić za nimi” (Hbr 7,25). Oto kluczowe słowo władzy Jezusa: wstawiennictwo. Jezus wstawia się za nami u Ojca każdego dnia, każdej chwili.

W każdej modlitwie, w każdej naszej prośbie o przebaczenie, zwłaszcza na każdej Mszy św., Jezus interweniuje: ukazuje Ojcu znaki swego życia ofiarowanego za nas, swoje rany i wstawia się za nami, zyskując dla nas miłosierdzie. On jest naszym „obrońcą” (por. 1 J 2,1), a gdy mamy jakąś ważną „sprawę”, dobrze jeśli ją Jemu powiemy, mówiąc: „Panie Jezus, wstaw się za mną, za nami, za tą osobą, za tą sytuacją...” [...] „Idźcie”, mówi nam także dzisiaj Jezus,

który w chrzcie udzielił każdemu z nas władzy głoszenia. Zatem wyruszenie wraz z Panem należy do tożsamości chrześcijanina. Chrześcijanin nie stoi w miejscu, ale jest w drodze: wraz z Panem ku innym. Ale chrześcijanin nie jest szybkiogoczem puszczającym się pędem, czy zdobywcą, który musi przybyć wcześniej niż inni. Jest pielgrzymem, misjonarzem, jest „maratończykiem nadziei”: łagodnym, ale stanowczo podążającym; ufnym a jednocześnie aktywnym; twórczym, ale pełnym szacunku; przedsiębiorczym i otwartym; pracowitym i solidarnym. Z tym stylem przemierzamy drogi świata!

Podobnie, jak to było w przypadku pierwszych uczniów, naszymi miejscami przepowiadania są drogi świata: to zwłaszcza tam Pan pragnie być dzisiaj poznawany. Podobnie jak u początków, chce On, aby przepowiadanie było niesione Jego mocą: nie siłą świata, ale z jasną i delikatną mocą radosnego świadectwa. Jest to pilne wyzwanie. Prośmy Pana o łaskę, byśmy nie skostnieśli w kwestiach drugorzędnych, ale w pełni poświęcili się pilnemu wyzwaniu misji. Zostawmy innym plotki i sztuczne dyskusje ludzi, którzy słuchają jedynie samych siebie i działamy konkretnie na rzecz dobra wspólnego i pokoju. Angażujmy się odważnie, będąc przekonanymi, że więcej jest radości w dawaniu, aniżeli w braniu (por. Dz 20,35). Niech Pan zmartwychwstały i żyjący, który zawsze wstawia się za nami, będzie mocą naszego wychodzenia, męstwem naszego pielgrzymowania.

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmitowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)